

konkurrence og hurtigere lavere priser til gavn for virksomheder og forbrugere.

Spm. nr. S 3047

Til økonomiministeren (19/6 2000) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Er det korrekt, at der såvel i den svenske regering som i den britiske regering er ministre, som er åbent imod, at deres land skal deltage i euroen?«

Svar (13/7 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Såvel den svenske som britiske regerings holdninger til euroen er velkendt. Det er fra begge regerings side tilkendegivet, at en række forhold skal være opfyldt, før deltagelse i euroen vil blive aktuel. Jeg finder det ikke korrekt at kommentere de interne overvejelser i Sverige og Storbritannien omkring disse spørgsmål.

Spm. nr. S 3054

Til økonomiministeren (20/6 2000) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Hvor meget ændrede obligationskurserne (og den effektive obligationsrente) sig fra den 2. til den 3. juni 1992?«

Begrundelse

I den aktuelle debat op til folkeafstemningen 28. september om at udskifte kronen med euroen fremsættes der mange løse påstande om konsekvenserne af et nej. Imidlertid er der rent faktisk erfaringer m.h.t. et nej til EU-valuta, idet Danmark stemte nej ved folkeafstemningen den 2. juni 1992.

Da Danmark dengang overraskende stemte nej ved folkeafstemningen om Maastricht-traktaten (hvor hovedtemaet også var den fælles EU-mønt), var reaktionen, så vidt spørgeren husker det, meget beskeden på finansmarkeder-

ne. Således steg den effektive rente på langfristede obligationer i juni 1992 ifølge grafen på side 132 i Økonomiministeriets rapport »Danmark og euroen« kun umærkeligt. Det kan med henblik på de kommende måneders debat være hensigtsmæssigt at have dokumentationsmateriale for, hvorledes finansverdenen egentlig reagerede, da Danmark stemte nej i 1992.

Svar (30/6 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Renten på den 10-årige statsobligation steg fra med 0,25 procentpoint fra 8,67 pct. den 2. juni 1992 til 8,93 pct. den 3. juni 1992.

Det er dog ikke dækkende at vurdere effekten af nej'et ved folkeafstemningen den 2. juni på baggrund af renteutviklingen på en enkelt dag. Som minimum må renteutviklingen over en længere periode vurderes, og særligt er det relevant at se på renteutviklingen i perioder med valutauro.

I perioder med valutauro er rentespændet til euroområdet steget betydeligt. For eksempel steg rentespændet for de pengepolitiske fastsatte renter til ca. 6 procentpoint i slutningen af 1992 i forbindelse med nedskrivningen af den spanske pesetas, den portugisiske escudos og flydningen af den norske krone.

Det er iøvrigt tvivlsomt, om der ud fra renteutviklingen i dagene omkring folkeafstemningen i 1992 kan konkluderes noget om finansmarkedernes reaktion på et eventuelt nej ved folkeafstemningen den 28. september. De to situationer er ikke sammenlignelige: For eksempel lå den fælles valuta i 1992 flere år ud i tiden og med en usikker begyndelsesdato.

I modsætning hertil handler folkeafstemningen den 28. september om, hvorvidt Danmark ønsker at deltage i et allerede eksisterende fælles valutasamarbejde.

I »Danmark og euroen« side 140 skønnes det, at såfremt Danmark varigt bliver uden for euroområdet, vil rentespændet blive ½-1 procentpoint højere, end hvis Danmark deltager i euroen. Der er selvsagt usikkerhed om sådanne skøn, men at rentespændet vil udvide sig i tilfælde af et nej bekræftes af udviklingen i rentespændet til euroområdet i de seneste måneder.

Den faktiske renteutvikling vil iøvrigt være bestemt af de samlede markedsforhold samt af